

דָּבַר אַחַר לְשֹׁכֵב אֲעֲלֶה, כְּמֵה דַאתְ אָמַר, (ויקרא טו)
 וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם טְמֵאָה. לְהִיזוֹת עִמָּה
 לְמִיּוֹחַב לָהּ רְבוּ וּבִרְכָאן וְסִייעָתָא. דְּאֶלְמֵלֵא סִיּוּעָא
 הָהּ לָהּ מְלַעֲיָלָא, לֹא אֲשַׁתָּאֵר בְּעֵלְמָא אֲפִילוּ חַד.
 אֲבָל בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַיִּים עַל עֵלְמָא,
 אֲשַׁתָּאֵר עֵלְמָא בְּקִיּוּמִיהּ.

רַבִּי אָבָא אָמַר, כֹּלָּא אִיחוּ אֲרַחָא חָדָא, אֲבָל יַעַר
 הָרַע הוּא דְקָא אָזִיל וּמַפְתִּי לִזְוֹן לְבִנֵי נָשָׂא,
 בְּגִין לְאַסְטָאָה אֲרַחֲיִיהוּ וְלֹאֲתַדְבַּקָא בְּהוּ, בְּכָל יוֹמָא
 וְיוֹמָא, וּבְכָל עֵידָן וְעֵידָן. סְטִי לִיָּה לְבַר נָשׁ מֵאֲרַחָא
 דְקָשׁוּט, בְּגִין לְדַחֲיָא לִיָּה מֵאֲרַחָא דַחֲיִי, לְאַמְשַׁכָּא
 לִיָּה לְגִיחֵנָם.

זַכָּאָה אִיחוּ מָאן דְּעָבִיד וְנָטִיר (נ"א זַכָּאָה מָאִי עָבִיד, נָטִיר)
 אֲרַחֲתוּי וְשִׁבְלִיּוּי, בְּגִין דְּלֹא יִתְדַבַּק בִּיָּה. חֵינֵנוּ
 דְכַתִּיב וַיְהִי כַדְבָּרָה אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע

לשון הקודש

אֲבָל יַעַר הָרַע הוּא שְׁהוּלְךָ וּמַפְתָּה אֶת
 בְּנֵי הָאָדָם כְּדֵי לְהַסְטוֹת אֶת דְּרָכֵיהֶם
 וְלִהְדַבֵּק בָּהֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְכָל עֵדָן
 וְעֵדָן. מַסְטָה אֶת הָאָדָם מִדְּרָךְ הָאֱמֶת
 כְּדֵי לְדַחֲתוֹ מִדְּרָךְ חַיִּים, לְמַשְׁךְ
 אוֹתוֹ לְגִיחֵנָם.

אֲשַׁרְיִו מִי שְׁעוּשָׁה וְשׁוּמַר וְאֲשַׁרִּי מִי
 שְׁעוּשָׁה, שׁוּמַר דְּרָכֵיו וְשִׁבְלִיּוּ כְּדֵי שְׁלֵא

דָּבַר אַחַר לְשֹׁכֵב אֲעֲלֶה - כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא טו) וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם
 טְמֵאָה. לְהִיזוֹת עִמָּה - לְתַת לָהּ גְדֻלוֹת
 וּבְרָכוֹת וְסִיּוּעָא, שְׁאֶלְמֵלֵא הִנֵּה לָהּ סִיּוּעָא
 מְלַמְעֵלָה, לֹא נִשְׁאָר בְּעוֹלָם אֲפִילוּ
 אַחַר, אֲבָל מִשׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 חַס עַל הָעוֹלָם, נִשְׁאָר הָעוֹלָם בְּקִיּוּמוֹ.
 רַבִּי אָבָא אָמַר, הַכֹּל הוּא דְרָךְ אַחַת,

אֵלֶיָּהּ, כְּמָה (נ"א כְּמָה) דְּאִיְהִי אֲמַרְתָּ לִּיהּ בְּכַל יוֹמָא.
 דְּהָא רוּחַ מְסֻאָבָא, יַצֵּר הָרַע, אִיהוּ מְפַתֵּי לִיהּ לְבַר
 נָשׁ, בְּכַל יוֹמָא, לְשֹׁכְבַי אֶצְלָהּ, גּוּ גֵיהֵנָם, וּלְאַתְדָּנָא
 תַּמָּן, לְהִיּוֹת עִמָּהּ.

תָּא חַזִּי, כַּד בַּר נָשׁ אֲתַדְפֵּק בְּהַהוּא סְטָרָא,
 אֲתַמְשֵׁד אֲבַתְרָהּ, וְאַסְתָּאב עִמָּהּ בְּהַאי עֲלָמָא,
 וְאַסְתָּאב עִמָּהּ בְּעֲלָמָא אַחְרָא. תָּא חַזִּי, הַאי סְטָרָא
 מְסֻאָבָא, מְנוּזָלָא אִיהוּ, לְכַלּוּכָא אִיהוּ. כְּדַכְתִּיב, (ישעיה
 6) צֵא תֹאמַר לוֹ, צוּאָה מִמֶּשׁ. וּבִיהּ אֲתַדָּן מָאן
 דְּאַסְטִי אֲרַחֲוִי מִן אוּרִייתָא, וּבִיהּ אֲתַדָּנּוּ אֵינוּן חֲיִיבִין
 דְּעֲלָמָא, דְּלִית לֹון מְהִימְנוּתָא בְּקַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא.

מַה כְּתִיב, וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַפִּיטָה לַעֲשׂוֹת
 מְלֹאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַפִּיטָה שָׁם בְּפִיטָה.
 וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה, יוֹמָא דְיַצֵּר הָרַע שְׁלֵטָא בְּעֲלָמָא,

לשון הקודש

צד הטמאה הזה הוא מנוול, הוא
 מלכלך, ככתוב (ישעיה 6) צא תאמר לו,
 צוואה ממש, ובו נדון מי שמסטה דרכו
 מהתורה, ובו נדונים אותם הרשעים של
 העולם שאין להם אמונה
 בקדוש-ברוך-הוא.

מה כתוב? ויהי כהיום הזה ויבא
 הפיטה לעשות מלאכתו ואין איש
 מאנשי הפיט שם בפית. ויהי כהיום

נדבק בו, הינו מה שכתוב ויהי כדברה
 אל יוסף יום יום ולא שמע אליה, כמו
 ובמה שהיא אומרת לו בכל יום. שהרי
 רוח הטמאה, יצר הרע, מפתה את
 האדם בכל יום לשכב אצלה, בתוך
 הגיהנם, ולהדון שם, להיות עמה.

בא ראה, כשאדם נדבק לאותו הצד,
 נמשך אחריה, ונטמא עמה בעולם הזה
 ונטמא עמה בעולם האחר. בא ראה,

וְנַחְתָּא לְאַסְטָאָה לְבְנֵי נֶשָׂא. אִימְתִי, יוֹמָא דְאַתִּי בַר
נֶשׁ לְאַתְבָּא בְּתוּבְתָא עַל חוּבוֹי, אוּ לְאַשְׁתְּדִלָּא
בְּאוּרֵייתָא, וְלִמְעַבְד פְּקוּדֵי דְאוּרֵייתָא. וּכְדִין בְּהֵתוּא
זְמַנָּא נַחְתָּא, בְּגִין לְאַסְטָאָה לְבְנֵי עֲלָמָא.

וַיְבֵא הַבִּיטָה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ, בְּגִין לְאַשְׁתְּדִלָּא
בְּאוּרֵייתָא וְלִמְעַבְד פְּקוּדֵי דְאוּרֵייתָא, דְּאִיהוּ
מְלֹאכְתּוֹ דְּבַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא. וְכִינּוּן דְּעֵבִידְתָּא דְּבַר
נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, הוּא עֵבִידְתָּא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
בְּעֵי לִיה לְבַר נֶשׁ, לְמַהוּי תְּקִיפָא כְּאַרְיָא בְּכָל סְטְרוֹי,
בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט עֲלוּי סְטְרָא אַחְרָא, וְלֹא יִכּוּל
לְמַפְתִּי לִיה. מַה פְּתִיב וְאִין אִישׁ, לִית גְּבַר דִּיקוּם
לְקַבְּלִיה דִּי יִצְר הָרַע, וַיִּנַּח בֵּיה קֶרְבָּא כְּדָקָא יְאוּת.

כִּמְאִי אוּרְחִיה דִּי יִצְר הָרַע, בִּינּוּן דְּחַמֵּי דְלִית בַּר נֶשׁ
קָאִים לְקַבְּלִיה וְלֹא אֶנְחָא בֵּיה קֶרְבָּא, מִיָּד:

לשון הקודש

בעולם הזה. ובין שעבודת האדם
בעולם הזה היא עבודת הקדוש ברוך
הוא, צריך לאדם להיות תקיף בארצה
בכל צדדיו כדי שלא ישלט עליו הצד
האחר ולא יוכל לפתות אותו. מה
פתוב? ואין איש, אין גבר שיעמד לפני
היצר הרע וילחם בו קרב פראוי.

מה דרכו של יצר הרע? פינן שרואה
שאין האדם עומד בנגודו ויוצא לקרב

הזה - היום שיצר הרע שולט בעולם
ויורד להשטין לבני האדם. מתי? היום
שבא אדם לשוב בתשובה על חטאיו,
או להשתדל בתורה ולעשות מצוות
התורה, ואז יורד באותו הזמן כדי
להשטין לבני האדם.

ויבא הביטה לעשות מלאכתו, כדי
להשתדל בתורה ולעשות מצוות
התורה, שהיא מלאכתו של האדם

וּתְתַפְּשֶׁהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שְׂכָבָה עִמִּי. וּתְתַפְּשֶׁהוּ
בְּבִגְדוֹ, בְּגִין דְּכַד שְׁלִיט יִצְרַח הָרַע עֲלֶיהָ דְּבַר נָשׁ,
אֲתַקִּין לֵיהּ, וְקָשִׁיט לֵיהּ לְבוּשׁוֹי, מִסְּלָסֵל בְּשַׁעֲרֵיהּ.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב וּתְתַפְּשֶׁהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שְׂכָבָה עִמִּי,
אֲתַדְּבַק עִמִּי.

מָאן דְּאִיהוּ זַפְּאָה, אֲתַתְּקַף לְקַבְּלֵיהּ, וְאַנְחָ בֵּיהּ
קַרְבָּא. מַה כְּתִיב, וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ וַיָּנֹס וַיֵּצֵא
הַחוּצָה, וַיִּשְׁבֹּק לֵיהּ, וַיִּתְּתַקֵּף לְקַבְּלֵיהּ. (ס"א וְאַנְחָ בֵּיהּ קַרְבָּא)
וַיַּעֲרוֹק מִנֵּיהּ, בְּגִין לְאַשְׁתַּזְבָּא מִנֵּיהּ, וְלֹא יִשְׁלוּט עֲלוּי.
אָמַר רַבִּי יַצְחָק, וְזִמְנִין אֵינּוּן צְדִיקָא לְמַחְמֵי לִיצְרַח
הָרַע, כְּחַד טוֹרָא רַבְּרָא, וַיִּתְּמַהוּן וַיִּימְרוּן.
אִיךְ יְכִילְנָא לְאַפְפִּיא לֵיהּ לְטוֹרָא רַבְּרָא הָדִין
עֲלָאָה. וְזִמְנִין רַשִׁיעִיא לְמַחְמֵי לֵיהּ לִיצְרַח הָרַע, דְּקִיק
כְּחוּטָא דְשַׁעֲרָא, וַיִּתְּמַהוּן וַיִּימְרוּן. הִיךְ לֹא יְכִילְנָא

לשון הקודש

בְּבִגְדוֹ [וַיִּלְחֶם בּוֹ קִרְבּוֹ] וַיִּכְרַח מִמֶּנּוּ כְּדִי
לְהַנְצִל מִמֶּנּוּ, וְלֹא יִשְׁלַט עָלָיו.

אָמַר רַבִּי יַצְחָק, עֲתִידִים הֵם הַצְּדִיקִים
לְרֹאוֹת אֶת יִצְרַח הָרַע כְּמוֹ הַר גְּדוֹל,
וַיִּתְּמַהוּ וַיֵּאמְרוּ, אִיךְ יְכִילְנָא לְהַכְנִיעַ אֶת
הָהָר הַגְּדוֹל הַעֲלִיּוֹן הַזֶּה?! וְעֲתִידִים
הָרַשָּׁעִים לְרֹאוֹת אֶת הַיִּצְרַח הָרַע דְּקִיק
כְּמוֹ חוּט שֶׁל שַׁעֲרָה, וַיִּתְּמַהוּ וַיֵּאמְרוּ,
אִיךְ לֹא יְכִילְנָא לְהַכְנִיעַ אֶת חוּט הַשַּׁעֲרָה

אֲתוֹ, מִיָּד - וּתְתַפְּשֶׁהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר
שְׂכָבָה עִמִּי. וּתְתַפְּשֶׁהוּ בְּבִגְדוֹ, מִשׁוּם
שְׂפָאָשֶׁר יִצְרַח הָרַע שׁוֹלֵט עַל הָאָדָם,
מִתְקִין אוֹתוֹ וּמְקַשֵּׁט לוֹ אֶת לְבוּשׁוֹ,
מִסְּלָסֵל בְּשַׁעֲרוֹ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וּתְתַפְּשֶׁהוּ
בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שְׂכָבָה עִמִּי, הַדְּבַק עִמִּי.
מִי שְׁהוּא צְדִיק, מִתְגַּבֵּר בְּבִגְדוֹ וְנִלְחֵם
בּוֹ קִרְבּוֹ. מַה כְּתוּב? וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ
וַיָּנֹס וַיֵּצֵא הַחוּצָה. יַעֲזֹב אוֹתוֹ וַיִּתְּגַבֵּר

לְאַכְפִּיָּא לְחוּטָא דְשַׁעְרָא כְּדָא דְקִיק. אֲלִין יִבְבוּן
 וְאֲלִין יִבְבוּן. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִבְעַר לִיה מִעֲלָמָא,
 וְיַבּוּס לִיה לְעֵינֵיהוּ, וְלֹא יִשְׁלוּט עוּד בְּעֲלָמָא, וְיַחְמוּן
 צַדִּיקָא וְיַחְדוּן. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים קמ) אַךְ צַדִּיקִים
 יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָיִם אֶת פְּנֵיךָ. (דף קצא ע"א)

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מִשְׁקָה מְלֻךְ
 מִצְרַיִם וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (עמוס ג) הַיִּשְׂאֵג
 אַרְיָה בַּיַּעַר וְטָרַף אֵין לוֹ הֵיתָן כְּפִיר קוּלוֹ מִמְּעוֹנָתוֹ
 בְּלָתִי אִם לָכֵד. הַיִּשְׂאֵג אַרְיָה בַּיַּעַר.

תָּא חַזִּי, כְּמָה אֵית לֹון לְבַנֵּי נְשָׂא לְאַשְׁמַחָא
 בְּפוֹלְחָנָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּכָל מָאן
 דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, וּבְפוֹלְחָנָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 דְּחִלְתִּיה וְאַיִמְתִּיה הוּא עַל פְּלָא. דְּהָא כֵּד פְּרָא
 קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, עֶבֶד כָּל בְּרִיין דְּעֲלָמָא,
 כָּל חַד וְחַד בְּדִיוקְנֵיהּ כְּדָקָא חַזִּי לִיה. וְלְבַתֵּר פְּרָא

לשון הקודש

הַיִּשְׂאֵג אַרְיָה בַּיַּעַר וְטָרַף אֵין לוֹ הֵיתָן
 כְּפִיר קוּלוֹ מִמְּעוֹנָתוֹ בְּלָתִי אִם לָכֵד.
 הַיִּשְׂאֵג אַרְיָה בַּיַּעַר.

כַּא רְאָה כְּמָה יֵשׁ לְאַנְשֵׁים לְהַשְׁנִיחַ
 בְּעִבּוּדַת הַקֻּדְשׁ בְּרִיךְ הוּא, שְׂכָל מִי
 שְׁמַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וּבְעִבּוּדַת הַקֻּדְשׁ
 בְּרִיךְ הוּא, פְּחֻדוֹ וְיִרְאָתוֹ הֵם עַל הַכֹּל,
 שְׁהָרִי כְּשִׁבְרָא הַקֻּדְשׁ בְּרִיךְ הוּא אֵת

כְּוָה דְקִיק? אֵלוֹ יִבְבוּ וְאֵלוֹ יִבְבוּ.
 וְהַקֻּדְשׁ בְּרִיךְ הוּא יִבְעַר אוֹתוֹ מִן
 הָעוֹלָם וְיִשְׁחַט אוֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם, וְלֹא יִשְׁלַט
 עוּד בְּעוֹלָם, וְיִרְאוּ הַצַּדִּיקִים וְיִשְׁמְחוּ,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קמ) אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ
 לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָיִם אֶת פְּנֵיךָ.

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מִשְׁקָה
 מִצְרַיִם וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (עמוס ג)

לִיּה לְבַר נָשׁ בְּדִיוקְנָא עֲלָאָה, וְשִׁלְטִיָּה עַל כְּלָהוּ,
בְּדִיוקְנָא דָא.

דְּכָל זְמָנָא דְבַר נָשׁ קָאִים בְּעֲלָמָא, כָּל אֵינוֹן בְּרִיין
דְּעֲלָמָא זְקָפִין רִישָׁא, וּמִסְתַּכְּלִין בְּדִיוקְנָא
עֲלָאָה דְבַר נָשׁ. בְּדִין כְּלָהוּ דְחֲלוּן וְזָעִין מִקְמִיָּה, כְּמָה
דְּאָתְ אָמַר, (בראשית ט) וּמִזְרָאֲכֶם וְחֲתָכֶם יִהְיֶה עַל כָּל
חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם וְגו', וְהֵנִי מִיְלִי, כִּד
מִסְתַּכְּלִין וְחֲמָאן בֵּיה, הַאי דִּיוקְנָא, וְנִשְׁמַתָּא בֵּיה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אַף עַל גַּב דְּנִשְׁמַתָּא לָאוּ בֵּיה,
צְדִיקָא לָא מִשְׁתַּנְּיִין מִכְּמָה דְחָזָה דִּיוקְנָהוֹן
בְּקַדְמוּתָא. וְכִד בַּר נָשׁ לָא אָזִיל בְּאַרְחֻי דְּאוּרִיָּתָא,
הַאי דִּיוקְנָא קְדִישָׁא אֶתְחַלְף לִיָּה. וּכְדִין חַיּוֹת כְּרָא
וְעוֹפֵא דְשָׁמַיָא יְכַלִּין לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיה, בְּגִין דְּאֶתְחַלְף

לשון הקודש

עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם
וְגו'. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ, בְּשִׁמְשׁוֹתֵיכֶם
וְרוֹאִים אוֹתוֹ, הַדְּמוּת הַזֹּה, וְהִנְשָׂמָה בּוֹ.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אַף עַל גַּב שְׂאִין בּוֹ
נִשְׁמָה, הַצְּדִיקִים לָא מִשְׁתַּנְּיִים מִכְּמוֹ
שְׁהִיָּתָה דְמוּתֵם בְּהִתְחַלְףָה, וּכְשִׁאֲדָם לָא
הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, הַדְּמוּת הַקְּדוּשָׁה
הַזֹּה מִתְחַלְפֵת לוֹ, וְאִז חַיַּת הַבֵּר וְעוֹף
הַשָּׁמַיִם יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עֲלֵיו, מִשּׁוּם

הַעוֹלָם, עֲשֵׂה אֶת כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁל הַעוֹלָם
כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּדְמוּתוֹ כְּרָאוּי לוֹ, וְאַחַר
כֵּן כְּרָא אֶת הָאָדָם בְּדְמוּת עֲלִיוֹנָה,
וְהַשְּׁלִיט אוֹתוֹ עַל כָּלֶם בְּדְמוּת הַזֹּה.

שְׂכַל זְמַן שְׂאֲדָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם, כָּל אוֹתָם
הַבְּרִיּוֹת שֶׁל הַעוֹלָם זוֹקְפִים רִאשָׁם
וּמִסְתַּכְּלִים בְּדְמוּת הַעֲלִיוֹנָה שֶׁל הָאָדָם,
אִז כָּלֶם פּוֹחַדִים וְזָעִים מִלְּפָנָיו, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ה) וּמִזְרָאֲכֶם וְחֲתָכֶם יִהְיֶה

לִיָּהּ הָאִי דְיוֹקְנָא קְדִישָׁא, אֶתְחַלֵּף לִיָּהּ הָאִי דְיוֹקְנָא
דְּבַר נֶשׁ.

וְהָא חַזִּי, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶחְלֵף עוֹבְדִין דְּלַעֲיָלָא
וְתַתָּא, בְּגִין לְאַהֲדָרָא מְלִין לְאַתְרֵיהּ.
וְלֹאֲשַׁתְּפַחָא רְעוּתִיהּ בְּכָל עוֹבְדֵי דְעֵלְמָא. דְּנִיָּאל לָא
אֲשַׁתֵּינִי דְיוֹקְנִיהּ כַּד אֲפִילוּ לִיָּהּ בְּגוֹבָא דְאַרְיוֹתָא,
וּבְגִין כֶּךָ אֲשַׁתִּזְבּוּ. אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, אִי הָכִי, הָא
כְּתִיב, ^(דְּנִיָּאל ו') אֱלֹהֵי שְׁלַח מְלֹאכֶה וּסְגַר פֶּסֶם אַרְיוֹתָא
וְלֹא חֲבַלוּנִי. מִשְׁמַע דְּבְגִין מְלֹאכָא דְסְגַר לְפּוֹמִיָּהּ,
לָא אֶתְחַבֵּל.

אָמַר לִיָּהּ, בְּגִין דָּא לָא אֶתְחַבֵּל, דְּהָא תְּהוּא
דְיוֹקְנִיהּ דְּבַר נֶשׁ וּזְפָאָה, אִיתּוּ מְלֹאכָא מִפְּשֵׁ,
דְּסְגִיר פּוֹמָא, וְקָשִׁיר לֹון, לְנִטְרָא לִיָּהּ, דְּלֹא יִחְבַּלוּן
לִיָּהּ. וּבְגִין כֶּךָ אֱלֹהֵי שְׁלַח מְלֹאכֶה, תְּהוּא דְכָל

לשון הקודש

כֶּךָ, הִנֵּה בְּתוּב (דְּנִיָּאל ו') אֱלֹהֵי שְׁלַח אֶת
מְלֹאכּוֹ וּסְגַר אֶת פִּי הָאֲרִיּוֹת וְלֹא חֲבַלוּ
אוֹתִי. מִשְׁמַע שְׁמֵשׁוּם הַמְּלֹאךְ שְׁסַגַּר אֶת
פִּיהֶם, לֹא נִזְוַק.

אָמַר לוֹ, מִשׁוּם זֶה לֹא נִזְוַק, שֶׁהָרִי אוֹתָהּ
דְמוֹת הָאָדָם הַצַּדִּיק הִיא הַמְּלֹאךְ מִפְּשֵׁ,
שְׁסוֹגֵר אֶת הַפֶּה וְקוֹשֵׁר אוֹתָם לְשַׁמֵּר
אוֹתוֹ שֶׁלֹא יִזְוִקוּ לוֹ, וּמִשׁוּם כֶּךָ אֱלֹהֵי

שְׁהַדְמוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה הִתְחַלְּפָה לוֹ,
הִתְחַלְּפָה לוֹ הַדְמוֹת הַזֶּה שֶׁל בֶּן אָדָם.
וּבֹא וּרְאֵה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִחֲלִיף
הַמַּעֲשִׂים שְׁלֹמַעֲלָה וּמִטָּה כְּדִי לְהַחֲזִיר
הַדְּבָרִים לְמְקוֹמָם, וְשִׁימְעָא רְצוֹנוֹ בְּכָל
מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם. הַדְמוֹת שֶׁל דְּנִיָּאל לֹא
הִשְׁתַּנְּתָה כְּשֶׁהִפִּילוּ אוֹתוֹ לְגַב הָאֲרִיּוֹת,
וּמִשׁוּם כֶּךָ נִצּוּל. אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, אִם